

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר בְּלִמְדָה כִּי זֶה תְּקוּנָה לְכָלָל

שְׁבָטֶה בָּנָה לִלְוָת הַלְּמֹזֵד שְׂדֵךְ

סְרִירָה לְקָדְשָׁה כָּלָתָה מִזְבֵּחַ קָרְבָּן

על-ידי הصوم והתענית הוא מתקן את פניו, ומחייב לעצמו את חכמתו, שהיא צלמו המPAIR בפניו. ואז הכל יראים ממנו, ואויביו נופלים לפניו. לפניו דיקא, כי עקר גפイラם, מחתמת הפנים בgan. ובכל זה נעשה על-ידי הصوم, כי על-ידי הصوم, נבעה הכבד לפני המה. כי ביום שעודם אוכל, אז הכבד גזון תחלה, ולאחר מכן הכבד לשולח להמה. נמצא ביום האכילה, הגדלה והפמשלה להכבד. וכשפתחה, אזי גזון מה תחלה, והמה שולח מזון לאחר מכן להכבד (עין בשער תיקוני עונות להאריז'ל). נמצא ביום הصوم, נבעה הכבד לפני המה, והגדלה והפמשלה להמה. וזהו תקון למה שפגם בתחלה בהחכמה, שהיא המה, שהיא הצלם המPAIR בפניו. ועכשו על-ידי התענית, הוא מבצע את הכבד, ונוטן הפמשלה להמה. וכשבנעה הכבד, שהוא ראש המתרגמים, אזי נבעים כל האויבים האחויזים בהכבד: וזה אותיות צום נוטריקון וכתותי מפניו צריו (תהלים פ"ט), שעלי-ידי הصوم, נבעה הכבד, וגתקון מה ההכמה, שהיא הצלם, ומPAIR בפני אדם. ועל-ידי הצלם שבפניו, על-ידי זה: "וכתותי מפניו צריו", מפניו דיקא gan:

אבל כשזוכה לבחינת ענג שבת בג"ל, אז אין צורך לصوم (עיין:
אד"ז רפ"ח). כי פועל באכילתו, מה שפועל על ידי הصوم,
הינו להשבית אויב. כי אכילת שבת, קדש היא, "זכל זר לא יאכל
קדש" (ויקרא כ"ב). אז נגע הכאב, אז נטבל فهو, בבחינת (תרומה
כל"ה): וכל שולטני רגוזן, מהם בחינת כאד כועם, כלתו ערקיין

וְאַתִּעֲבֹרוּ. וְאֵז וּכְלָא אֶחֱבָה, בְּבִחִינָת (שיר-השירים ז): "אֶחֱבָה
בְּתֻנּוּגִים", וּכְלֹזֶה מַעֲנָג שְׁבָת הַגְּלָל:

*ונתג'יד המשכה ומיאיר בפנוי, בבחינות ואנפָה אֶנְהִרְיוֹן בנהירוֹ עלאות:
וְיֶדְעָה, שלבTEL ולהכנייע האזיבים, די הصوم או אכילת שבת
לבד. אבל לרבות השלום, צריך גם להרבות הצדקה.
כמאמר חכמיינו, זכרוֹגָם לברכה (אבות פרק ב): 'מְרֹבָה צְדָקָה מְרֹבָה
שְׁלָום'. וזה שאמרו (ברכות ז): 'אָגָרָא דתעניתא צְדָקָתָא', ואמרו
(תענית ח): 'שְׁמַשׁ בְשְׁבָת צְדָקָה לעניים'. 'שְׁמַשׁ', זה בבחינות שלום,
כמאמר חכמיינו, זכרוֹגָם לברכה (מכילתא ובספרי פרשת תצא ובירושלמי
בטבות פ"ד): "וזרחה עליו השמש" – מה שמש הוא שלום לכל בא
עוֹלָם וכו'. וזהו 'שְׁמַשׁ', הינו שלום, אין אלא עליידי צדקה
לעניים:

וְיֶדְעָה, שיש חילוק בין של העניות של חל, ובין של שלום
של ענג שבת. הינו שלום של העניות אין לו בבחינות
דבר, בבחינות (בראשית ל"ז): "ולא יכלו דברו לשלוּם". אבל עליידי
ענג אכילת שבת, גשלם הדבר לשלוּם, בבחינות (תהלים קכ"ב):
"למען אחיך ורעהיך דברה נא שלום". בבחינות (ישעיה ג"ח): "זָדַבְרָה
דָבָר" הכא אמר בשbeta. כי הפה גשלם באור גדוּל, בשעת אכילת
שבת.

וְזֹהֵג שאמרו חכמיינו, זכרוֹגָם לברכה (טעמי מצות לר"מ הבבלי וכן
הובא בשל"ה במסכת פסחים): 'אין בין חמץ למצוה אלא משחו'.
'חמצץ', זה בבחינות תקון הבעם על ידי העניות בג"ל, בבחינות (ישעיה
ס"ג): "מי זה בא מאדים חמוץ בגדים". 'אדום', זה בבחינות בבד
הג"ל. וחמצץ זה בבחינות הבגעתו, בבחינות העניות, בבחינות העדר
אכילה, בבחינות (שמות י"ב): "כל מחות מצה לא תאכלו". לא תאכלו,

זִקְנָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר כ' ב' פ' מ' נ' ט' ה' ז' צ' ל' א' ש' ק' ז' מ' ס' פ' ר' ר' ב' ז' ה' ז' ת' ק' ז' ל' ב' ל'

זה בחינת תענית הג"ל: מצה, זה בחינת אכילת עוג שבת, בחינת (ישעיה ס"ו): "למען תמצאו והתענוגתם" וכו'. וזהו אין בין חמץ למצה וכו', הינו אין בין התענית לבין אכילת עוג שבת הג"ל, אין חלוק בינם, אלא משחה, נוטריקון זה יהיה מעשה הצדקה שלום (ישעיה ל"ב). הינו כי אין זו מה של התענית, לשלוום של שבת. כי זה אין לו פה, וזה יש לו פה. וזהו חלוק, שבחינת שלום שיש לו פה, הוא במעלה על שלום שאין לו פה, כמו מעלה מדבר על חי.

**כִּי הַחַיּוֹת הָם חַיִים כְּמוֹ בְּנֵי אָדָם, אֲבָל הָאָדָם יִשׁ לֹא מַעַלָּה שֶׁיִשׁ
לֹא פָּחַד דָּבָרִי. וְזֹהוּ הַחֲלֹוק בֵּין חַמֵּץ לִמְצָה, שַׁהַחֲלֹוק בֵּין חַיָּת
לְהָא. חַמֵּץ הוּא בְּחַיָּת, זה בְּחַיָּת שְׁלוֹם שֶׁאֵין לוֹ פֶּה, בְּחַיָּת חַי,
בְּחַיָּת (אַיּוֹב ח): "וְחַיָּת הַשְׁׂדָה הַשְׁׂלָמָה לֹךְ". הַיָּנוּ בְּחַיָּת שְׁלוֹם
שֶׁאֵין לוֹ פֶּה, שֶׁאֵין לוֹ פָּחַד דָּבָרִי, כְּמוֹ חַיּוֹת הַשְׁׂדָה. וּמְצָה הִיא
בְּהָא, זה בְּחַיָּת ה' מַזְכָּאות הַפֶּה, בְּחַיָּת פָּחַד דָּבָרִי פָּגָ"ל. וְזֹה
בְּחַיָּת (בְּרִאשִׁית מ"ז): "הָא לְכֶם זָרֻעַ", בְּחַיָּת (הוֹשָׁע י): "זָרֻעַ לְכֶם
לְצִדְקָה", בְּחַיָּת: "מַעֲשָׂה הַצִּדְקָה שְׁלוֹם" פָּגָ"ל:**

רָזֶה גָּמָר (משלי י"ח): "מִדְגִּים יִשְׁבִּית הַגּוֹרֵל". גּוֹרֵל, זה בְּחִינַת עֲנָגָשֶׁת. בְּחִינַת (דְּגִיאָל י"ב): "זִתְגֻּוח וַתַּעֲמֹד לְגּוֹרֵל לְקַצְּבָת". זִתְגֻּוח, זה בְּחִינַת (שְׁמוֹת כ): "הַיְמִין", שָׁאָז יְהִיָּה כָּלֹו שְׁבָת. זה: זִתְגֻּוח, זה בְּחִינַת (שְׁמוֹת כ): "זִינָח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי". וְגּוֹרֵל הַזֶּה, שְׁחוֹא שְׁבָת, מִבְטָל מִדְגִּים וְצָרִים כְּגַ"ל. וְעוֹד יִשׁ לֹו כְּתָה, שְׁבוֹ נְגַעַשָּׂה בְּחִינַת פָּה כְּגַ"ל. זה: "זּוֹין עֲצֹמִים יִפְרִיד", בֵּין הַתְּעִצְמוֹת וַהֲתַחְבְּרוֹת קְנָה הַחִית לְגַג הַחִית, הוּא מִפְרִיד, וְנְגַעַשָּׂה הָא מִחִית, הִינוּ בְּחִינַת פָּה כְּגַ"ל:

וְזֹהֶג שַׁשְׁאָלוֹ אֶת רַבִּי יוֹסֵי בֶן קָסְמָא, אַיִלְמָתִי בֶן דָּוִד בָּא.
וְהַשִּׁיב לָהֶם, כַּשְׁיִפְלֶל זֶה הַשְׁעָר וּכְוֹ. וְעַקְרֵב הַדָּבָר, שִׁיפְלָה

שְׁלֵשָׁה פְּעָמִים, וְאֵין מְסֻפִּיקִין לְבִנּוֹתָו עַד שְׁבַן דָּוֹד בָּא. בַּי שַׁעַר אֲרָם, זֶה בְּחִינַת שַׁעַר דָּسְטָרָא־אֲחָרָא. וּבְשִׁיפָּל גְּפִילָה אַחֲרָגְפִילָה, עַל יְדֵי בְּחִינַת שְׁהָבָאַתִּי* כְּגַ"ל, אֵז יָבוֹא בֶן דָוֹד, וַיְבָנֵה שַׁעַרְיִי הַקְּדָשָׁה. הִנֵּנו, כִּשְׁאֵין אָמוֹנוֹת חֲכָמִים, וְאֵין שׂוֹמֵעַ לָהֶם, בְּבִחִינַת (יִשְׁעִיה כ"ט): "וְלֹמַכְיִיחַ בְּשַׁעַר יִקְשֹׁוֹן". עַל־יְדֵי זה בְּאַיִם לְחַלֵּי עַד אֵין מִרְפָּא כְּגַ"ל, בְּבִחִינַת (תְּהִלִּים ק"ז): "וְיִגְיַעַו עַד שַׁעַרְיִי מִנוֹת". אָבֶל כְּשִׁישַׁ לָהֶם אָמוֹנוֹת, אָזִי גְּפַתְּחִים לָהֶם שַׁעַרְיִי הַקְּדָשָׁה, בְּבִחִינַת (יִשְׁעִיה כ"ז): "פְּתַחְתָּgo שַׁעַרְיִים וּכְזַי שׂוֹמֵר אָמוֹנוֹת". וּבְשִׁזְזָה קָם זֶה נֹפֶל" (רְשֵׁי פ' תּוֹלְדוֹת ע"פ ולא מַלְאָם יָמָץ) וְאֵז נֹפֶל שַׁעַר אֲרָם

פָּעָם אַחַת:

סְפִירָה קְצָאָר לְקָצָפָא מְזֹנְעָרִין חַזְוֹנָפָא:

וְהַזּוֹבָה לְבִחִינַת עַג שְׁבַת דְּהִנּוּ לְאַבִילָה בְּקָדְשָׁה אוֹ אֵינוֹ צְרִיךְ לְצָום בַּי הַזָּא פּוֹעֵל בְּאַבִילָתוֹ מַה שּׁפּוֹעֵל עַל־יְדֵי הַצּוֹם דְּהִנּוּ לְכָל הַדָּבָרִים הַגְּ"ל בְּזָכוֹת עַג שְׁבַת:

זֶ אַבִילָת שְׁבַת יִקְרָה וּקְדוֹשָׁה מִאֵד בַּי אַבִילָת שְׁבַת נְעִשָּׁה קָדְשָׁה וְאֶלְהָות גָּמָור בְּלֵי תְּעֻרּוֹבֹת סִיגִים כָּלֶל. וְאֵין חָלֵק לְהַסְּטָרָא אֲחָרָא מְאַבִילָת שְׁבַת כָּל וּכָל בַּי אַבִילָת שְׁבַת הַזָּא כָּלוּ קָדְשָׁה. וּעַל־יְדֵי אַבִילָת שְׁבַת נִתְבְּטֵל הַפְּעָם וּכָל שְׁלַטְגִּי רְגֹזִין כָּלוּוּ עַרְקִין וְאֶתְעֶבֶרוּ וְאֵז כָּלָא אֲהַבָּה וּשְׁלוֹם:

סְפִירָה חַזְזָה מְזֹנְעָרִין חַזְוֹנָפָא:

שְׁנָח (יט) וְאָמַר רְבָנו זָכְרוֹנו לְבָרְכָה בְּפִרְוּשׁ שְׁבָכָל שִׁיחָה וּשִׁיחָה שְׁהִיה מֶשִׁיחָה וּמְדִבָּר עַמְנוּ יְכֹלִים לְהִיוֹת עַל יְדֵה אִישׁ בְּשָׁר, וְאֶפְלוּ צְדִיק גָּמָור כָּל יְמֵי חִיוּוֹ כִּמו שְׁאָגִי רֹצֶחָה (אָזִי וּוֹא אֵיךְ מִין אֵין גַּטְעָר יְהִיד) אֲםִרְכָּה לְיַלְדָּעַמְה לְקִים כְּפִי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. וּמֵי שְׁזָכָה

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כלונְגָּה אֶלְעָזֶר פָּזָה רַצְיָת זָצְעָל "אֶלְעָזֶר אֶלְעָזֶר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֶלְעָזֶר פָּסְפָּרִץ רַבְּנָן אֶלְעָזֶר תְּזַקְּנָה לְפָלָל" 30
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּיקְוֹן המידות 31

לְשֶׁמֶן שִׁיחָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה מִפְיוֹ הַקָּדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעׁ זֹאת בָּאֱמָת וּבְכָרֹור. וְגַם אָפָלוּ עַכְשָׁוֹ כְּשַׁלּוּמְדִין דְּבָרִיו הַקָּדוֹשִׁים יִשׁ לָהֶם גַּמְסִיכָּן כַּחֲ גָּדוֹל לְעוֹזֶר לְהַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ לְזִכּוֹת לְדִרְכֵי הַשֵּׁם בָּאֱמָת, לְמַיְשִׁישִׁים לְבוֹ הַיִּטְבָּל לְדִבְרִיו וְלִשְׁיְחוֹתָיו הַקָּדוֹשִׁים הַגְּאָמָרִים בָּזֶה הַסְּפָר, וּבָשָׁאָר סְפָרִיו הַקָּדוֹשִׁים. כִּי כָל שִׁיחָה שֶׁלֽוּ הִיא הַתְּעוֹרָרוֹת גְּפַלָּא וְגַוְרָא מִאֵד וְדָרְךָ יִשְׁרָה וְגַבּוֹנָה מִאֵד לְעַבּוֹדָת הַשֵּׁם יִתְבְּרָךְ לְכָל אָחָד לְפִי מִדְרָגָתוֹ יְהִי בָּאֵיזָה מִדְרָגָה שִׁיחָה. אָפָלוּ מַיְשָׁהוּא בָּמִדְרָגָה עַלְיוֹנָה מִאֵד יִכְׁזַבְּלָל דָּרְךָ יִשְׁרָה וְעַצּוֹת גְּפַלָּאות מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלֽוּ. וְכַנְּזַהֲרָה מַיְשָׁהוּא בַּתְּכִילִת מִדְרָגָה הַתְּחִתּוֹנָה חָם וְשָׁלֹום בָּאֵיזָה מֶקוּם שֶׁהָוָא, יִכְׁזַבְּלָל דָּרְךָ יִשְׁרָה וְעַצּוֹת גַּבּוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁלֽוּ לְמַלְטָנָה נְפָשׁוֹ מַגִּי שִׁיחָתָה, וְלִשְׁוֹבָא אֶל הַשֵּׁם בָּאֱמָת אִם יִשְׁׁוּם לְבוֹ לְדִבְרִיו הַיִּטְבָּל, וַיְקִים אָזְתָּם בָּאֱמָת וּבְתִּמְיּוֹת בָּלִי שֻׁוּם חִכְמֹות. אֲשֶׁרִי מַיְשִׁיאָהוּ בָּהֶם:

שנת (ב) פעעם אחת אמר במתמייה, אצל הָעוֹלָם הַפָּל שְׁוֵין סְפָר הַזָּהָר וְהַתְּקוֹנִים, וְהַמּוֹבֵן מִדְבָּרִיו הַיָּה שְׁבָאֱמָת יִשׁ חַלּוֹק גָּדוֹל וְעַצּוֹם בֵּין סְפָר הַזָּהָר הַקָּדוֹשׁ וּבֵין סְפָר הַתְּקוֹנִים, אֲפִיעָלִפִּי שְׁסָפָר הַזָּהָר הָוָא קָדוֹשׁ וְגַוְרָא מִאֵד אֵין לו שֻׁוּם עַרְךָ גָּגֶד קְדִשָּׁת וְסֹדוֹת שֶׁל סְפָר הַתְּקוֹנִים:

שם (בא) אמר איינְגִי אוֹמֵר לְכֶם מַתּוֹרָתִי בִּיאָם הַפְּסָלָת וְהִיא גַּמְוָבָה אֶלְפִּים וּרְבִּים רַבְבּוֹת מִדְרָגוֹת מִכָּפִי מַה שָׁאָגִי מִשְׁיִגְהָה, וְאיְנְגִי יִכְׁזַבְּלָל גַּמְזָה יוֹתָר וּכְבָר גַּרְשָׁם מִזָּה בָּמֶקוּם אחר:

שם (כב) שְׁמַעְתִּי בְּשֶׁמוֹ שָׁאָמֵר כִּבְרָר שִׁישׁ לו תּוֹרוֹת בָּלִי לְבֻוּשִׁים. פְּרוֹזֶשׁ, שְׁאַיְנָגָו יִכְׁזַבְּלָל לְהַלְבִּישׁ אָזְתָּה בְּשֻׁוּם לְבֻוּשׁ. וְאָמֵר קְרָא אַסְמְכָתָא בְּעַלְמָא הָוָא, שְׁפּוֹמֶךָ הַתּוֹרָה עַל הַמִּקְרָא כְּמוֹ שְׁפּוֹמֶכֶן עַל אֵיזָה דָּבָר וּכְוֹי בְּנֵי הַתּוֹרָה שֶׁלֽוּ גַּבּוֹתָה מִאֵד, עד שְׁאַיְנָה יִכְׁזַבְּלָה

לְהַתְּלִבֵּשׁ כִּי אִם דָּרְךָ אִסְמְכָתָא בְּעַלְמָא, וְהַבָּז.

וְאָמַר שֶׁמֶה שְׁמַתִּיגַע כֵּל כֵּד קָדֵם הַתּוֹרָה הוּא מִחְמָת שְׁקָשָׁה לוֹ מִאָד לְהַזְרִיד הַשְׁגָות הַתּוֹרָה שֶׁלֹּו בְּלִבּוֹשִׁים וּדְבוּרִים שְׁיוֹכְלַי אָמָרָה וְלִגְלוֹתָה, עַלְיכֶן צְרִיךָ יְגִיעָות גְּדוֹלוֹת לָזֶה. וְעַזְן בָּמֶקְומָם אַחֲרֵי מֵזָה כִּי דָרְכוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הִיה קָדֵם הַתּוֹרָה שְׁהִיה יוֹשֵׁב עָמָנוּ כְּמוֹ שְׁעָה וּשְׁתִּים וְהִיה מַתִּיגַע מִאָד בְּכָמָה תְּנוּעָות וְגִינִיחּוֹת. וְאַפְ-עַל-פִי שְׁנִישָׁב בְּשְׁתִּיקָה הִיה נְפָר מַתְנוֹעָותיו שְׁנִישָׁב לֹז יְגִיעָות גְּדוֹלוֹת מִאָד. וְאַחֲרֵיכֶד פָּתָח פִי וְהַתְּחִיל לוֹמָר.

וְפָעַם אַחַת רָאִיתִי בְּעִינִי בְּשְׁעָה שְׁהַתְּחִיל לוֹמָר הַתּוֹרָה תְּשֻׁעָה תְּקוֹנִין יְקִירִין וּכְוָי שְׁהִיה כּוֹפֵל אֶלְוּ הַתְּבוֹתָה תְּשֻׁעָה תְּקוֹנִין וּכְוָי בְּמָה פְּעָמִים. וּבְכֶל פָּעַם תְּפָס בְּכֶחֶב זְקָנוֹ בְּשְׁתִּי יְדֵיו בְּשְׁנִי צְדִיקִי זְקָנוֹ שְׁעַל הַלְּחִים וּבְמַעַט שְׁהִיה תְּוֹלְשָׁם מַגְדָּל הַיְרָאָה וְהַמְּסִירֹות נְפָשָׁה הַעֲצּוּם עַד אֵין סָופָה שְׁהִיה לוֹ אֵז. וּבְכֶר נְרָשָׁם שְׁאָמַר שְׁכֶל דָבָר שְׁעוֹשָׁה בְּרַבִּים קָשָׁה עַלְיוֹ מִאָד מִאָד, וּבְשָׁאוֹמֵר תּוֹרָה גְּדָמָה לוֹ שְׁתְּכִפָּה שְׁיוֹצִיא מִפְיו הַדָּבָר הַרְאָשׁוֹן מִיד תֵּצֵא נְפָשָׁו, וּבֶן בְּהַקְדּוּשָׁה גְּדָמָה לוֹ גַּסְבָּן שְׁתְּכִפָּה שְׁיוֹצִיא מִפְיו וַיֹּאמֶר הַדָּבָר הַרְאָשׁוֹן תֵּצֵא נְפָשָׁו:

סְךָר לְקֹאָטִי שְׁעַזְוָת הַיְוֹנָה:

וְאֶלְוּ הַבְּעַלְיִגְאֹה הַמּוֹגָעִים עַצְמָם וְאֶחָרִים מַלְילָך לְצִדִּיקִים לְהַתְּפִלֵּל עַלְיָהָם הֵם מַעֲכָבִים תְּאֹתוֹ שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךָ (שם).

וְלִבְטַל הַגָּאֹה, שֶׁהֵוא עַבּוֹדָה זָרָה, הַעֲקָר הֵוא עַל-יְדֵי הַתְּקִרְבּוֹת לְצִדִּיקִים (שם).

ח עַל-יְדֵי בְּטוּל הַגָּאֹה, הַחֲכָמָה עַל תְּקוֹנָה, וּזְכִין לְחִים וְאֲרִיכּוֹת-יָמִים, וְגַמְּתָקִין הַדִּינִים, וּזְכִין לְאָמוֹנָה וְלִשְׁמָחָה גְּדוֹלה וְלִהְשָׁגַת

הַתּוֹרָה בְּנֶגֶלָה וְגִמְפָר וְלִבְחִינַת רֹיחַ-הַקָּדֵשׁ (שם).

ט גאות הוא בחייבת עבודה זרה. ועל ידי גאות אין יכולם לפתח פה אין לו כח הדיבור לדבר דברים המאים; וכשהתורה באה לתוכ פיו, לא די שאין דברי התורה מאיםין לו להחזירו למושב, אלא שום הפורה עצמה זהבש זההש שם מפיו (שם יא).

גאות וגהות תלויות זה בזה. ובשושם ברית נגצל מגדות, זוכה לאור המPAIR לו לשבה, עד שזוכה לבוא לתבונות התורה לעמיה (שם).

יה יש ענוה שהוא תכליות הגדלות, וזהו ענו מלחמת שהוא יודע שהגדלות מבהה מאד, עליכן הוא ענו כדי להזכיר אלה התבבג נמצא, שהוא ענו בשכיל גדלות וכבוד. עליכן צריכין להשכיל על דבריו ולהתרחק מהגדלות בתכליות עד קצה ההחרוז, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: 'מאד מאד הו שפלירוז', כי הגדלות הוא בחינת שבעה בת עבודה זרה, שעליידיזה גלו ישראאל מארכם ועל-ידי זה עדין לא חזרנו, מלחמת שרודפים אחר הכבוד על-ידי הגדלות (שם).

יכ אֵין אָדָם זֹכֶה לְתُורָה אֶלָּא עַל-יִדִּי שְׁפָלוֹת, שִׁישָׁבֶר גָּאוֹתֹ
מַאֲרֶבֶע בְּחִינּוֹת שְׁפָלוֹת. בַּי צְרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עַצְמוֹ לְפָנֵי גָּדוֹלִים
מִמְּנוּ, וְלְפָנֵי בְּגִינִּי-אָדָם בְּעָרְכוֹ, וְלְפָנֵי קָטָנים מִמְּנוּ, וְלְפָעָמִים שַׁחֲווֹ
בְּעַצְמוֹ קָטָן שְׁבַקְטִיגִים, וְצְרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עַצְמוֹ בְּגָד מִדרְגָּת
עַצְמוֹ, וַיַּדְמָה בְּעִינֵּיו שַׁחֲווֹ לְמִטְהָה מִמְּדָרְגָתֽוֹ (שם יד).

יג צָרִיךְ לְשִׁמֶר אֶת עַצְמוֹ מִכֶּל הַדְבָרִים שֶׁדָּרַךְ בְּגִינִי-אָדָם לְהַתְגִידֵל
בָּהֶם, וְהֵם שֶׁלְשָׁה דְבָרִים: חֲכָמָה, גְבוּרָה וְעִשְׁיוֹת. הִנֵּה, שְׁצָרִיךְ
לְשִׁבְרָה גְאֹתוֹ שְׂיִישׁ לוֹ מִכֶּל אֶלָו הַדְבָרִים וְלֹהִיוֹת עָנוֹ וְשַׁפֵּל בְּכָלָם
(שם).

יל בְּפִי שְׁמַשְׁבֵּר גָּאֹתָו, כִּזְהָוָז זָכָה לְתֹרָה. וְעַלְיִדִּיזָה זָכָה
לְקָרְבָּ רְחֹקִים לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ, שְׁעַלְיִדִּיזָה גַּתְגִּידָל וְגַתְעַלָּה כְּבוֹדו
יַתְבִּרְךָ וְמַעַלָּה הַכְּבוֹד לְשִׁרְשֹׂו זָכָה לִירָאָת. וְעַלְיִדִּיזָה זָכָה
לְשִׁלּוּם-בִּית, שִׁלּוּם בְּעַצְמָיו, וְעַלְיִדִּיזָה זָכָה לְתִפְלָה, וְעַלְיִדִּיזָה
זָכָה לְשִׁלּוּם הַכְּלָלִי, שִׁלּוּם בְּכָל הַעוֹלָמוֹת (שם).

קְרָר שְׁעִירָה תְּקָרְבָּן כְּעַזְבָּן:

קָצָ אָמָר: שְׁכַּמָּה פְּעָמִים צִיר לְעַצְמֹו עֲגִינִי מִיתָּה כְּאֶלְוָו הוּא מַת
מַמְשָׁ עד שְׁהַרְגִּישׁ טָעַם מִיתָּה מַמְשָׁ גַּם אָגִי שְׁמַעַתִּי שְׁאָמָר
שְׁבִּימִי גַּעֲזָרִיו הַיְהָ מִצִּיר לְעַצְמֹו מִיתָּהוּ וְאֵיךְ יַבְכוּ עַלְיוֹ וּכְוֹ וְצִיר
לְעַצְמֹו הַיְיטָב כָּל עֲגִינִי מִיתָּה וְאָמָר שְׁהָוָא מְלָאָכָה לְצִיר לְעַצְמֹו¹
זֹאת הַיְיטָב:

קָצָא פָּעָם אַחַת גַּבְנָם לְבִית וְעַגָּה וְאָמָר: מַה לְעַשּׂוֹת כְּשֻׁעָזֶם
לְפָנֵי הָאָדָם הַר גַּדּוֹל שֶׁל אָשׁ וּמַעַבָּר הַשְׁגִּי שֶׁל הַהָר מִנְחָ אַזְכָּר
טוֹב וִזְקָר וְגַחְמָד מִאַד אַבְלָ אֵי אָפְשָׁר לְבֹא אֶל הַאַזְכָּר כִּי
אִם כְּשֻׁעָזֶרְבְּרִין דָּרְךְ הַהָר שֶׁל הָאָשׁ וְהַהְכִּרְחָ לְבֹא לְאַזְהָוָה הַאַזְכָּר
הַגְּחָמָד וְהַזְּקָר וּכְוֹ אַחֲר אֵיזָה יִמְיָם שׁוֹב דָבָר מִזָּה וְשַׁחַק וְאָמָר:
כְּבָר נָזְדָע לֵי הַדָּבָר הַזָּה מַה לְעַשּׂוֹת לְזָה:

קָצָב פָּעָם אַחַת דָבְרָתִי עַמוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, מַעֲגִינִזְוָה שְׁאַיִן
הַעוֹלָם רֹזְצִים לְהָאָמִין שְׁיִהְיוּ גַמְצָאִים עַבְשָׁו צְדִיקִים גַדּוֹלִים
בְּמַעַלָּה מִאַד כְּמוֹ בְּדוֹרוֹת הַרְאָשׁוֹגִים עַגָּה וְאָמָר: אִם מְאַמִּינִים
בְּהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ צְרִיכִים לְהָאָמִין שְׁיִשְׁ צְדִיקִים גַּם כִּזְמַנוּ שְׁהַשֵּׁם
יַתְבִּרְךָ גַמְצָא בּוֹדָאי כְּמוֹ כָּזְגַמְצָאִים צְדִיקִים בּוֹדָאי בְּכָל דָוָר וְדָוָר
וְהַבָּן מִאַד:

קָצָג אָמָר לְעַגִּינִזְמָמוֹן: צְרִיךְ הָאָדָם שְׁיִהְיוּ לוֹ כָּל הַפְּחוֹת שְׁיִשְׁ
בְּעַגִּינִזְאַבְילָה כִּי יִשְׁכַּמְה כְּחֹות בְּאָדָם לְעַגִּינִזְאַבְילָה כִּי יִשְׁכַּמְה

צַדְקָה נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

כָּלָנוּ → צַדְקָה רְצִית אֶצְבּוּל "אֵנֶר אֶצְבּוּל" מִקְזָה שְׂדֵךְ אֶחָד מִסְפְּרִי רְבָבָו אֶחָד תְּזִקּוֹן לְפָלָא →
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבָּת תִּיקְוֹן המידות 30

המקבל ובכך המעביר שלא יצא לחויז המأكل תכף, וכן החmeal
ובכך המחלק המأكل לכל איברי הגוף, להמתה המברחר וכן לב וכז
לכל שאר האיברים לכל אחד בראשו לו, וכן הדוחה הפסלה לחויז,
במקרה הכל זה לחייב הרופאים כמו כן כל אלו הפתחות צריכין
לעגנון ממון כי צריך שיש היה לו כוח המעביר שלאifar מעותיו מיד
(בדרכ שיש בני אדם שבתחליה מתאוזים מאד לממון ומبالغים ימיהם על זה, ותכף
בשפטשיגין הממון מפזרין אותו מיד), וכן כוח המחלק שייתחלק מעותיו
למקומות הצריכין לכל אחד בראשו בוגזבר לעיל לעגנון האכילה
דהינו שהمبرחר יכול לצדקה, וכיוצא בזה בשאר המעות כל אחד
למקוםו הר蒿וי לו בוגזבר לעיל לעגנון האכילה וכן כמו שמספרין
מהבעל שם טוב זכרונו לברכה, שאמר לעגנון מה שמקבל מועות
מרשעים ואמר שהמעות כשבא לידי, אזי הוא מתחיל ומעות
שקל מאנשימים הגוגים אלו המעות יוצאים על הוצאות הבנטה
אורחים צדיקים שבאים אליו, וכיוצא בשאר המעות ומעות
שבא ממי שאין הוגן, זה המעות יוצאת על הוצאות הפסים שלו
והערל העבד שלו, דהינו שטמיילא מתחיל המעות אליו בז אוף
על פי שבאמת היה כל המעות מערב עצמו אך ממילא היה
נעשה כך אצל בעל שם טוב זכרונו לברכה וזה בחינת כוח
המחלק הוגזבר לעיל וכן הדוחה הפסלה לחויז הינו בוגזבר לעיל,
בי יש מעות לצריך לצאת לחויז בשבייל ערלים ומוסים וכיוצא
ואמר: עקר תאות ממון, מי שאין לו kali לקלבל כמו לעגנון תאות
אכילה כי בודאי מי שיכל לאכל וכו' ועקר התאות ביתר
מהשעור כמו כן לעגנון ממון אני יש לי kali וכו':

סְפָר שְׁלֹחַ שְׁרוֹק חַזְקָה:

(ו) שכח ולא הבדיל במושך מבדייל עד סוף יום ג' ויש אומרים

זֶה נְתָן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמֹד לַיּוֹם כ"ה שְׁבַט

שאינו מבידיל אלא כל يوم ראשון ולא יותר ודוקא בפה"ג והבדיל בין קודש לחול אבל על הנר ובשמות אינו מברך אלא במו"ש ויש מי שאומר דהא דקי"ל טעם מבידיל ה"מ היכא דהבדיל בליל מו"ש אבל אם לא הבדיל בלילה כיון שטעם שוב אינו מבידיל: הגה והעיקר כסבירא הראשונהומי שמתעגה ג' ימים וג' לילות ישמע הבדלה מאחרים ואם אין אחרים אצל יכול להבדיל בעשתה מבעי' ולשתות ולקבל אח"ב התענית עליו (ת"ה סימן קנ"ט): (ז) המבדיל על היין על שלחנו אפילו הבדיל קודם שנטל ידיו פוטר היין שבתוך המזון שא"צ לברכ עליו ויש אומרים שלא פטר אא"כ נטל ידיו קודם שהבדיל: הגה ואם הבדיל תחלה צריך לברכ אחריו ברכה מעין ג' (תומ' ומרדי פרק כיצד מברכין): (ח) כשהפוטר היין שבתוך המזון שא"צ לברכ עליו גם א"צ לברכ ברכה אחרונה על כום של הבדלה ואם אין לו אלא כום אחד וסבירא שיביאו לו יין יותר והבדיל על אותו כום ואח"ב לא הביאו לו יותר ובירך בהמ"ז ללא כום יש מי שאומר צריך לברכ ברכה אחרונה על כום של הבדלה: (ט) אם רוצחה לمعدת תיכף להבדלה צריך ליזהר שלא יביא לחם לשלחן קודם הבדלה ואם הביא פורם עליו מפה ומכםנה לפני שהוא מוקדם בפסקוק וצריך להקדימו אם לא יכמנו: (י) אסור לעשות שום מלאכה קודם שיבידיל ואם הבדיל בתפלה מותר אע"פ שעדיין לא הבדיל על הכום ואם צריך לעשות מלאכה קודם שהבדיל בתפלה אומר המבדיל (בין הקודש ובין החול) ללא ברכה ועשה מלאכה: הגה וכן נשים שאינן מבידילין בתפלה יש למדן שיאמרו המבדיל בין קודש לחול קודם שיעשו מלאכה (כל בו) ויש אומרים דכל זה במלאכה גמורה כגון כותב וORG אבל הדלקת הנר בעלמא או הוצאה מרשות לרשות א"צ לזה (ר"י נ"ב חי"ט) ומזה נתפסת המנהג להקל שמליקים נרות מיד שאמרו הקהל ברכו אבל

העיקר כסבירא ראשונה וייש אומרים לדלות מים בכל מושב כי בארץ של מרים סובב כל מושב כל הבארות וכי שפוגע בו ווישתה ממנו יתרפא מכל תחולאו (כל בו) ולא ראוי למנהג זה ועיין לעיל סיון רם"ג מי שמוסיף מחול על הקודש אם מותר לומר לאחר שהבדיל לעשות לו מלאכה:

סימן ש (ה) לעולם ימדר אדם שלחנו במו"ש כדי ללוות את השבת אפילו אינו צריך אלא לבזית:

סימן שא (ה) אין לרוץ בשבת אא"כ הוא לדבר מצוה כגון
לבית הכנות או **כיווץ** בו: הגה ואסור לפסוע יותר
מאמה בפסיעה אחת אם אפשר לו בפחות (א"ז והג"א פרק מי שהוציאו): (ב)
בחורים המתענגים בקפיצתם ומרוצתם מותר וכן לראות כל דבר
שמתענגים בו (וכן מותר לטיל ב"י): (ג) היה חולך והגיע לאמת המים
יכול לדלגו ולקפוץ עלייה אפילו אם היא רחבה שאינו יכול להניח
רגלו ראשונה קודם שיעקור שנייה ומוטב שידלг ממה שיקיפנה
מן שמרבה בהולך ואסור לעبور בה שלא יבא לידי סחיטה: (ד)
יהי חולך לדבר מצוה כגון להקביל פניו רבו או פניו מי שגדל
מן בחכמה יכול לעبور בה ובלבד שיעשה شيئا' כגון שלא
יוציא ידו מתחת שפת חלוקו כדי שיזכור ולא יבא לידי סחיטה
(ועין לעיל סימן תרי"ג סעיף ה' ובמ"ח בהג"ה) ואסור לעبور בסנדלו דכיוון
דאינו יכול לבדוק וקשרו יפה חישינן דלמא נפל ואתה לאתוי
אבל במנעלו מותר: (ה) היה חולך לדבר מצוה מותר לעبور במים
אף בחזרה כדי שלא תהא מכשילו לעתיד לבוא:

סְרִירָה לְקַנְעָן וְקַבְעָן

תשמא: וְשִׁמְרָנוּ וְהַצִּילָנוּ בְּרֹחֶםֵיכָה תָּרְבִּים מִמְנָה הִגִּים שֶׁל שְׁקָר,
וְתִשְׁמְרָנוּ שֶׁלֹּא גַּתְקִרְבָּ אֲלֵיכֶם וְלֹא גַּתְןָ לָהֶם תְּקִפָּה וְלֹא גַּסְמִיד
אָוֹתֶם בְּשֵׁם רַبִּי וְגַתְרַחַק מֵהֶם בְּכָל מִינֵּי הַתְּרַחְקּוֹת, וְלֹא יִזְיִקּוּ לָנוּ

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

בְּשָׁוֹם דָּבָר לֹא בְּגִשְׁמִiot וְלֹא בְּבָרוּחָנִiyot כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת עַצְם הַפְּגָמִים וְהַקְּלֻקוּlim שְׂגָורְמִים בְּעוֹלָם חַם וְשַׁלּוּם אֵלּוּ הַמִּפְּרָסְמִים וְהַמְּנֻגְהִיגִים שֶׁל שְׁקָר, הַגְּקָרָאים בְּשֵׁם רַבִּי, וְגַסְמָכוּ שֶׁלֹּא בְּדִין כִּי הֵם בְּעַצְמָנוּ אֵינָם יִכְׁלִים לְתַת עַצְמָה לְנִפְשָׁם וְהַעֲשָׂנִים סְרֻרוּחִים מִבְּלַבְלִים מִחְם וּמִסְבָּבִים דְּעַתָּם, וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהַזְּרִיא מִשְׁפְּטִי אֶתְמָת וְהַגְּהֹגוֹת יִשְׁרֹות לְהֵם בְּעַצְמָנוּ, וְאֵיךְ יוּכְלוּ לְהַגְּהִיג אֶחָרִים:

תשסוב: רְבָונָנוּ שֶׁל עוֹלָם זָבָנוּ לְתַקּוֹן כָּל זה וַתָּנוּ לָנוּ דִעַת שְׁלָמָם שְׁגָזָבָה לִיְדָע מֵהֶם הַשְּׁקָרְגִים וְהַמְּנֻגְהִיגִים שֶׁל שְׁקָר, וְלַהֲתִרְחַק מֵהֶם, וּמֵהֶם הַצְּדִיקִים וְהַחֲכָמִים הַאֲמָתִיִּים שְׁצְרִיכִיוֹן לְהִאמְרֵן בְּהֶם, וְלַהֲתִקְרַב אֲלֵיכֶם וְגַזָּבָה שַׁיִיחְיָו גַּסְמָכִים בְּעוֹלָם מְנֻגְהִיגִים וּרְבָנִים הַגּוֹנִים הַרְאֹויִים לְסִמְכָם, וּעֲלֵיְדִיְזָה יִתְחַזֵּק כְּתָב יִדְינָנוּ, וְלֹא יִצְטְּרַכּוּ עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְלִמְדָה כְּתָב וּלְשׁוֹן אַחֲר, כִּי אִם כְּתָב יִשְׂרָאֵל לְבַד, כְּתָב הַקְדֹוש וְהַגּוֹרָא, אֹתוֹת קְדוּשָׁות, אֹתוֹת מְחַכְּמִימֹת הַמְּשֻׁרְשִׁים בַּתְּמוֹנוֹת אֹתוֹת תּוֹרַת הַקְדֹושָׁה, אֲשֶׁר בָּהֶם בְּרָאת כָּל הַעוֹלָמוֹת בָּלָם בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב, בְּחַכְמָתָה הַגְּדוֹלָה זָבָנוּ בְּרַחְמֵיד וְעֹזְרָנוּ שְׁגָזָבָה לְהַמְשִׁיךְ הַאֲרָת הַשְּׁכָל בְּהִידִים, וַיִּקְבְּלוּ יְדֵי הַכְּתִיבָה הַאֲרָת סּוֹד הַחֲכָמָה מִידֵי הַסְּמִיכָה, וַיְהִי כָּל הַתְּקָף לְכַתָּב יְדֵי יִשְׂרָאֵל וּכָל הַמִּשְׁפְּטִים וְהַעֲסָקִים יְהִי גַּעֲשִׁים עַלְיָדֵי כְּתָב יִשְׂרָאֵל לְבַד וַיִּתְחַזֵּק בַּיּוֹתֶר כְּתָב יִשְׂרָאֵל עד אֲשֶׁר אָפְלוּ כָּל מִשְׁפְּטָם וְהַגְּהָגָתָם יְהִי עַלְיָדֵי כְּתָב יִשְׂרָאֵל, וְגַזָּבָה "לְעַשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט בְּתּוֹב" וַתִּזְכְּנוּ לְקַדְשׁ הָאָוִיר עַלְיָדֵי כְּתִיבָת יִדְינָנוּ, וַיְהִי הַאֹתוֹת מְחַכְּמִימֹת שֶׁל קְדָשָׁת כְּתָב יִשְׂרָאֵל גַּחֲקִים וְגַרְשָׁמִים בְּהָאָוִיר, וּעֲלֵיְדִיְזָה יִתְקַדֵּשׁ אָוִיר הַעוֹלָם בְּקְדָשָׁת אֹוִיר אֶדְרִץ יִשְׂרָאֵל, וַיְקִים מִקְרָא שְׁבָתּוֹב: "זֹאתִי לָהֶם לְמִקְדָשׁ מַעַט" וַיְהִי כָּל מִקּוּמוֹת מוֹשְׁבּוֹת בְּגַי יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים בְּקְדָשָׁת אֶרְץ יִשְׂרָאֵל וְתִשְׁמַרְנוּ

צַדְקָה נִתְןֵן וְלֹא יַעֲבֹר

כלס צדקה פוזה רצ'ית צצ'יל "אֶל שְׁדָךְ מִקְוֹה שְׁדָךְ מִסְפֵּרִי רַבְבָּשׂ עַזְהָה תְּקֹזָעַ לְפָלָא" →
"חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הווצאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שענייני ישיבת תיקון המידות 30

וְתַעֲזִרְנוּ שֶׁלֹּא יִגְרְשֶׁוּ אֲוֹתָנוּ וְאַתְּ בָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִמְּקוֹמָנוּ לְעוֹלָם
וְתִזְכְּנוּ לְהַזְלִיד בְּגִים חַיִם וּקְיָמִים לְעַבּוֹדָתָךְ וְלִירָאָתָךְ וְלִתְוֹרָתָךְ
וְתַעֲזִרְנוּ שַׁתְּחִיה אֲכִילָתָנוּ וּזְוֹגָנוּ בְּקָדְשָׁה גְדוֹלָה, עַד שְׁגַזְבָּה
לְהַזְלִיד גּוֹפִים זְכִים וּקְדוֹשִׁים, שִׁיחִיו כָּלָם רָאוּיִם לְקַבֵּל נִשְׁמוֹת
גְדוֹלוֹת, נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, שִׁיחִיה לְהַם הַשְּׁגָה גְדוֹלָה, שִׁיזְבָּו לְהַשִּׁיג
בְּעוֹלָם סָוד הַעֲבוֹר לְדַעַת סָוד תְּהֻלוֹבָת הַגְּלָגָלִים וּבָל הַדָּבָרִים
וְהַשְׁגָוִים הַבָּאִים עַל יָדָם כֶּרֶצְוֹנָה הַטּוֹב אֲשֶׁר אַתָּה מִנְהִיג אֲוֹתָם
בְּרִחְמִים עַל-יְדֵי הַגְּשָׁמוֹת וְהַשְּׁבָלִים הַגְּבוּהִים וַיְקִים מִתְרָה מִקְרָא
שְׁפָתּוֹב: "זְשִׁמְרָתָם וְעִשְׁיָתָם, כִּי הִיא חַכְמָתָכֶם וּבִינָתָכֶם לְעִgni
הַעֲמִים, אֲשֶׁר יִשְׁמַעְוּן אַתְּ בָּל הַחֲקִים הָאֱלָה, וְאָמְרוּ רַק עִם חָכָם
וּגְבּוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזָּה":

תשסג: וְעַזְרָנוּ בְּרִחְמֵמִיךְ הַרְבִּים שְׁגַזְבָּה לְגַסְעָ לְצַדִּיקִים אֲמִתִּים עַל
רָאשׁ הַשָּׁנָה, וּשְׁם יְהִיוּ גְּכָלִים כָּל נִפְשׁוֹתֵינוּ יְחִיד בְּגָלִילִות גָּדוֹל
וּבְאַהֲבָה רַבָּה וְגַזְבָּה לְאַהֲבָת הַחֲבָרִים, שִׁיחִיה בִּיגִינוּ שְׁלָום
וְאַהֲבָה גְדוֹלָה בְּאֶמֶת, עַד שְׁגַהִיה כָּלָנוּ גְּכָלִים יְחִיד בְּאַהֲבָה וְאַחֲרָה
וְרַעֲוָת בְּתוֹךְ נִפְשׁוֹת הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּים תְּמִיד, וּבְפִרְטָה בְּיָמִי
רָאשׁ-הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים וְגַזְבָּה לְהַכְלִיל יְחִיד בְּתוֹךְ הָאָבָן שְׁתִּיה, בְּתוֹךְ
קְדָשִׁי קְדָשִׁים, בְּתוֹךְ הַשְּׁבָל הַכּוֹל שְׁהִזָּא חַכְמָה עַלְאָה וּעַל-יְדִי-זָה
יְהִיוּ נִמְתָּקִין כָּל הַדִּינִים וּכָל הַצְמִצּוּמִים מֵעַלְיָנוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וּכָל מָקוֹם שְׁגַמְצָא אֵיזָה צְמַצּוֹם וְדַיָּן וְגַזְרָה שְׁאַיְגָה טֻבָּה
עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל אוֹ בְּפִרְטָה, הַכְל יְהִיה גָמְתָק וּגְתַבְטָל עַל-יְדֵי
אֹור הַשְּׁבָל הַכּוֹל הַעֲלִיּוֹן הַיּוֹצָא מִבֵּית הַה, וַיְהִי נִמְתָּקִין כָּל
הַדִּינִים בְּשָׁרֶשֶׁן:

תשסד: וְתַכְתְּבָנוּ בְּיָמִי רָאשׁ הַשָּׁנָה הַקְדוֹשִׁים לְחַיִם טֻבִים
וְאֶרכִים, לְשָׁנָה טֻבָּה וּמִתּוֹקָה שְׁגַזְבָּה לְעַשׂוֹת רְצֹנָה בְּאֶמֶת,

זֶה נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

וַיָּקַבֵּל עַל מִלְכֹותָךְ עַלְיוֹנוֹ תָּמִיד חֹם וְחַמֵּל עַלְיוֹנוֹ וְעַזְרָנוֹ לְהִזְהֻב
בְּרַצּוֹנָה הַטוֹּב בְּאֶמֶת זָכָנוֹ שְׂיִיחּוֹ נְפִשּׁוֹתֵינוֹ נְכָלְלוֹת יְחִידָה בְּאֶהָבָה
גְּדוֹלָה בְּתֹודָה נְפִשּׁוֹת הַצְדִיקִים הָאֶמְתִיעִים, עַד שְׁגַזְבָּה עַל-יִדְיִזָּה
לְשַׁמְחָה גְּדוֹלָה וְחַדּוֹה רְבָה וְעַצּוֹמָה, בֶּמוֹ שְׁבָתָוֹב: "אוֹר צְדִיקִים
יְשַׁמְחָה" וּבִזְתַר בִּימֵי רָאשׁ הַשְּׁגָה הַקְדוֹשִׁים, נְזַבָּה לְשַׁמְחָה יִתְרָה
וְעַצּוֹמָה, בֶּמוֹ שְׁבָתָוֹב: "אָכְלוּ מִשְׁמָנִים וְשָׂתּוּ מִמְתָקִים וְשָׁלָחוּ מִנּוֹת
לְאיּוֹן גְּבוּזָן לוֹ, בַּי קְדוֹשׁ הַיּוֹם לְאַדְגִינָנוֹ, וְאֶל תַּעֲצֹבָנוֹ, בַּי חִדּוֹת הָה' הִיא
מְעֻזְבָּם" וּגְאָמֵר: "אָשָׁרִי הָעָם יִדְעַי תְּרוּעָה, הָה', בָּאוֹר פְּנִיקָה יְהִלְכוֹן
בְּשַׁמְהָ יְגִילּוֹן כָּל הַיּוֹם, וּבְצִדְקָתָה יְרוֹמוּ בַי תְּפִאָרָת עַזְמָוֹ אָתָה,
וּבְרַצּוֹנָה תְּרוּם קָרְגָנוֹ בַי לְה' מִגְגָנוֹ, וַיָּקַדְשׁ יִשְׂרָאֵל מִלְכָנוֹ"
וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מְרִיבּוֹת וּמְחַלְקָת מַעַלְיוֹנוֹ וּמַעַל כָּל עַמְךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם עַזְרָנוֹ בַי עַלְיָה גְשֻׁעָגָנוֹ, הַזָּרָנוֹ דָרְכֵיכָה,
הַדָּרִיכָנוֹ בְאֶמְתָה וְלִמְדָנוֹ, בַי אַתָּה אָלָקִי יְשֻׁעָנוֹ, אָזְתָה קְוִינוֹ כָל
הַיּוֹם: